

Val '94

Jóhannes Ellefsen er bjartskygður. Hann heldur, at vit - vónandi um eini fimm ár fáa samfelagið aftur virkið, og at fólk, ið eru flutt av landinum, koma heimaftur at búgva.

Jóhannes Ellefsen er 36 ára gamal, giftur og eigur tvey børn. Hann er leiðari á posthúsinum í Miðvági.

Hetta er á triðja sinni, at hann stillar upp til løgtingsvalið, og hann hevur eisini verið á tingi fyri Frank Davidsen í farna valskeiði.

Jóhannes Ellefsen nevnr fleiri mál, sum hann hevur verið við til at atkvøða fyri á tingi, eitt nú 25. mið. krónur játtanina á figgjarlógini til vinnuligt virkseimi og framtaksfelag, har landskassin letur 30% av innskotspenninginum til stovnan av nýggjum vinnugreinum. Eisini vóru átta mið. krónur avsettar til praktiskar fiskiroyndir eins og tiltakið "ung í arbeiði".

Ein byrjan

- Tað er ov lítið fyri at fáa vinnuhjólina í gongd aftur, men tað er so ein byrjan, sigur Jóhannes Ellefsen.

- Vit mugu eisini gera nakað munagott fyri at fáa betri arbeiðsbýti í samfelagnum. Eitt uppskot er farloyvisskipanin. Vit kundu eisini umhugsast at stytt arbeiðsvikuna í 35 úmar. Hetta er tó ein fakfelagsspurningur, sum krevur nærri viðgerð.

- Í øðrum londum hava fólk verið ivasom, hvørt tað gagnar búskapinum at stytta arbeiðavikuna, og nógv halda, at kappingarferið minkar. Eg haldi, at tað ber til, eitt nú hevur tað verið roynt í postverkinum, við góðum úrsliti, sigur Jóhannes Ellefsen.

Jóhannes Ellefsen, valevni javnaðarflokksins í Vága valdømi

Vit eiga framtíðina

– Eydnast tað at vinna álitid aftur á landi eins væl og uttanlands, vænti eg, at fólk flyta heimaftur, sigur Jóhannes Ellefsen

- Tað verður eisini neyðugt at stuðla teimum arbeiðsleysu meir enn higartil. Vit hava ikki fingið langtíðar arbeiðsleys enn.

- Vit mugu eisini hugsa um tey ungu, sum í framtíðini kanska als ikki koma í arbeiði.

- Vit mugu bjóða teimum ungu útbúgvingar og lærupláss, umframt at tey kunnu fara í "ung í arbeiði" eina tíð.

Samleika gjøgnum arbeiði

- Tað er ein sannroynd, at vit fáa okkara samleika gjøgnum arbeiði. Fyrr visti tú, nær tú var vaksin, tí tú fór úr skúlanum og beinleiðis í arbeiði.

- Í dag ganga ungfólk í skúla til tey eru 20 ára gomul. Fåa tey ikki arbeiði, tá tey eru liðug, finna tey ongantíð sín samleika. Úrslitið hevur aðrastaðni verið, at

tey ungu reisa seg móti samfelagnum. Tað nýtist ikki at henda hjá okkum, um vit bera okkum rætt at, sigur Jóhannes Ellefsen.

Hann heldur kortini, at tað ikki ber til at rætta figgjarlugu trupulleikarnar í eini handavending.

Skattatrygging er ov høgt. Kommunurnar klára seg ikki, og tað ger borgarin heldur ikki.

- Figgjargagnaravgjaldið

hevur givið 200 mið. krónur, men tað skal avtakast í 1995. Vit hava skyldu at greiða fólk frá, hvat skal setast í staðin, sigur Jóhannes Ellefsen.

- Vit hava spart 135 mið. krónur á figgjarlógini í 1994.

- Eg stúri mest fyri, hvat sambandsflokkurin ætlar sær at gera. Teir siga, at teir vilja spara, men ikki hvar peningurin skal takast.

- Tað ber ivaleyst til at rationalisera almennu arbeiðsplássini, men tað má ikki gerast ov ógvusligt við tí avleiðing, at arbeiðsloysið veksur, og enn fleiri fólk flyta av landinum.

Leiklutin hjá Føroya Fiskavirking heldur Jóhannes Ellefsen lítið um.

- Nú er avgerðarrætturin fluttur úr Vágum til Runavíkar og Havnar. Tað kann ikki góðtakast. Vit mugu taka okkum saman í Vágum fyri at vinna avgerðarrættin aftur.

Felags samtak í Vágum

- Tað kunnu vit bert gera, um vit politiskt, kommunalt og vinnuliga samstarva. Tað kann gerast við at stovna eitt vinnulívsfelag, har vit gera felags fløgu, sum er til at taka, tá hugskot koma, sum kunnu fáa gongd í vinnuhjólina aftur.

- Gera vit ikki tað, missa vit okkum burtur vinnuliga og politiskt, sigur Jóhannes Ellefsen.

- Vinna vit álitid aftur her á landi og uttanlands, fer tað at ganga framá.

- Hetta er eitt gott land at búgva í, og eg vóni at fólk koma heimaftur.

- Fær fólkid trúna um eina framtíð her á landi, so vænti eg eisini, at fólk flyta heimaftur - kanska um eini fimm ár, sigur Jóhannes Ellefsen.

Orð: Dagny Mynd: Kalmar

Flogvøllurin er hjartabarnið

Síðani javnaðarflokkurin av álvara fekk fótin fyri seg í Vágum í 1958, hava tveir tingmenn umboðað flokkinn. Hin fyrri var Haldor Hansen úr Sørvági, sum varð valdur fimm ferðir, og hin seinni er Frank Davidsen úr Sørvági, sum hevur verið valevni fleiri ferðir og varð valdur á seinasta vali.

Haldor Hansen, vrakiefirlitsmaður, var 31 ára gamal, tá hann í 1958 varð valdur fyrstu ferð. Útvarp Føroya var nýtt, og tá teir fóru at varpa orðskifti úr tinginum út kring landið,

mundu fólk kenna tað soleiðis, at tey komu nærri teimum fólkavaldu, sum annars í nógvum førum bara vóru kendir í teirra egna valdømi.

Ein teirra, sum fólk lögdu til merkis, var Haldor Hansen. Á sínum sterka vágamáli var hann íðin lutakari í orðskiftum, og tað var ógvuliga ofta, at hann vardi Vágarnar, tosaði um sambandið úr miðbakinum og vestur og ikki minst stríðist fyri at fáa flogvøllin í Vágum at gera ta nyttuna, sum nátturligt grundarlag

var fyri, tí eingilsktmenn høvdu gjørt vøllin í krígsárunum.

Tað eydnaðist at fáa flogvøllin at verða okkara týðningarmiklastu farleið til útheimin, og sum flogferðslan óktist úr lítlum og ongum fyrsta partin av sekstíárunum og fram til tað, hon er í dag, so óktist týðningurin av flogvøllinum sum arbeiðspláss hjá fólkinum vesturi í Vágum.

Í somu spor

Einki er at taka seg aftur í, at nýggi javnaðarflokkurinn

urin í Vágum í skrift og talu hevur staðfest, at flogvøllurin eisini er hansara hjartabarn. Har hevur Frank Davidsen sítt arbeiðspláss, tá hann ikki er í tinginum, og tí kann hann á orkesturplássi dag og dagliga staðfesta, hvønn týðning tað hevur fyri bæði Vágarnar og allar Føroyar, at viðurskiptini har vesturi eru í lagi, at fyrirtætið fyrri skilgøddum rakstri eru til staðar, og at tað alla tíðina verður arbeitt miðvíst fyri at gera fløgur, so tíðarinnar krøv - tey ókjast alla tíðina - kunnu verða fylgd.

Tá Frank Davidsen okkurt skifti hevur verið burtur frá tingarbeiðnum, hevur næsti maður á listanum, Jóhannes Ellefsen í Miðvági, røkt sessin. Hann er eisini á listanum hesa ferð.

Tann yngsti javnaðarmaðurin

Fyrstu ferð javnaðarflokkurin fekk mann valdan í tingi í Vágum var í 1945, tá Jákup í Jákupsstovu varð valdur. Hann var 23 ára gamal og man vera yngsti javnaðarflokkurinn nakra tíð.

Undir 2. heimsbardaga og í tíðarskeiðnum eftir tað, vóru politisku viðurskiptini í Føroyum óstøðug. Spurningurin um sambandið Danmarkar og Føroyar ímillum fór við nógvum politiskum arbeiðnum, og hetta gjørdi, at tað, sum javnaðarflokkurin varð stovnaður at virka fyri, fór eitt sindur afturum í politiska leikinum.

Jákup í Jákupsstovu var ósamdur við hinum javnaðarmenninar eftir fólkataktvøðuna í 1946, og tað

gjørdi, at hann fór úr flokkinum og tók undir við tjóðveldisflokkinum, tá hesin sá dagsins ljós í 1948.

Jákup í Jákupsstovu stillaði upp uttanflokka í Vágum á valinum í 1946. Hann fekk dygga undirteki - 304 atkvøður - men honum restaðu 25 atkvøður í at verða valdur. Jákup í Jákupsstovu var ikki virkin í fremstu politisku røð eftir hetta. Hann var drúgt áramál skrivari í Føroya Fiskimannafelag.

Vágamenn valdu D. P. Danielsen, sakførara, úr tjóðveldisflokkinum í tingi á valinum í 1950 og 1954, men síðani hann ikki stíllaði upp aftur í 1958, hevur tað aftur verið javnaðarflokkurin, sum hevur átt tingmannin, tá tað ikki hava verið sambandsflokkurin og fólkaflokkurin.